

betydeligt. Derfor indeholder strategien til bekæmpelse af negativ social arv et stort fokus på, hvordan udsatte børn kan få en god og stabil skolegang på linje med andre børn og unge.

Regeringen har endvidere afsat 2 mia. kr. til bedre kvalitet i børnepasningen over de næste 4 år og har netop sammen med Dansk Folkeparti lavet en aftale, der udmønter de første 400 mio. kr. i konkrete forbedringer. Pengene skal bl.a. bruges til at understøtte udviklingen i dagtilbuddene ved at forbedre indsatsen for udsatte børn og deres læring samt øge fokus på et godt børnemiljø i dagtilbuddene.

Samtidig skal pengene bruges på at etablere projekter om god praksis for mad og ernæring og bevægelse i dagtilbuddene. Flere og flere børn og unge bliver overvægtige, og det er desværre en faktor, der kan medvirke til øget ulighed blandt børn og unge. Regeringen arbejder aktivt for at fremme etableringen af mad- og måltidspolitikker i landets skoler og børneinstitutioner.

Venstre mener, at familiepolitikken skal være mere i fokus for at sikre, at børn og unge kan bryde den negative sociale arv. Det er derfor vigtigt, at familiepolitikken er indrettet til et moderne samfund som det, vi lever i, og derfor støtter Venstre initiativet om nedsættelsen af en familie- og arbejdslivskommission.

Jeg skal her afslutte med på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget anerkender, at der i de senere år er igangsat mange initiativer med henblik på at bryde den negative sociale arv.

Initiativerne støtter udsatte børn og unge, så de får de samme muligheder som andre børn og unge. Målet er at fremme deltagelse i fællesskaber, forebygge kriminalitet og styrke fagligheden i uddannelserne, så alle uanset baggrund og forudsætning får mulighed for at realisere ønsker og visioner i fremtiden. Senest har regeringen og Dansk Folkeparti afsat 400 mio. kr. til bedre kvalitet i dagtilbud, herunder en styrket indsats for udsatte børn.

Folketinget fremhæver familiens betydning som barnets udgangspunkt. Folketinget understreger endvidere, at kommunalreformen samler ansvaret for børneområdet hos kommunerne,

der dermed får bedre muligheder for at gennemføre en sammenhængende og helhedsorienteret lokal indsats.

Folketinget pålægger regeringen at følge udviklingen for at kunne igangsætte nye initiativer på baggrund af kvalificeret viden og erfaringer om indsatsen mod negativ social arv.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 38).

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Kl. 13.25

Vi beder ordføreren om at blive stående. Der er foreløbig syv, der har bedt om korte bemærkninger til ordføreren, og jeg nævner dem, hvis der skulle være tilstedeværende, der endnu ikke er kommet på listen. Indtil videre er det hr. Troels Ravn, fru Majbrit Berlau, fru Kirsten Brosbøl, hr. Thomas Krog, fru Christine Antorini, fru Lise von Seelen og fru Lene Hansen. Værsgo til hr. Troels Ravn.

(Kort bemærkning).

Troels Ravn (S):

Ingen kan jo fortænke Venstres ordfører, hr. Hans Andersen, i, at han forsøger at give et billede af, at regeringen har gjort en hel masse og taget en masse initiativer til at give lige muligheder i opvæksten for børn og unge i Danmark. Men desværre er virkeligheden jo altså en ganske anden derude i det virkelige land og det virkelige liv. Lad mig tage et enkelt eksempel af mange, hvor regeringens politik skaber ulige muligheder for børn og unge.

Mit eksempel handler om flygtninge, nydanske borgere, som regeringen i en periode på op til 3 år fastholder på starthjælpsydelse. Det er en ydelse, der betyder, at en familie på to voksne og to børn efter skat og husleje typisk har et disponibelt beløb pr. måned på 5.000 kr., og pengene skal så gå til mad, tøj, medicin, tandlæge og fritidsinteresser. Og lige netop med hensyn til fritidsinteresser står der i regeringens initiativ »Lige muligheder for alle børn og unge«, at det er vigtigt for børn og unge, der i forvejen er udsatte på grund af manglende støtte fra deres familie, at de har tilknytning til det almindelige idrætsliv, de almindelige fællesskaber.

Hvordan forestiller hr. Hans Andersen sig, at det er muligt for de her familier med børn på starthjælp?